

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 5 lutego 1963 r.

Nr 3

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

16 — z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie określenia rodzajów urządzeń energetycznych objętych przepisami ustawy o gospodarce paliwowo-energetycznej	29
17 — z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie trybu postępowania Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo-Energetycznej	30
18 — z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie określenia osób odpowiedzialnych za gospodarkę paliwowo-energetyczną w jednostkach gospodarki uspołecznionej, zasad i trybu postępowania przy wymierzaniu i ściąganiu kar pieniężnych za naruszenie przez te osoby, jednostki oraz przez pracowników tych jednostek przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej	31

ROZPORZĄDZENIE

19 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie przekazania Państwowemu Inspektoratowi Gospodarki Paliwowo-Energetycznej uprawnień do nakładania kar pieniężnych za naruszenie przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej	32

16

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1963 r.

w sprawie określenia rodzajów urządzeń energetycznych objętych przepisami ustawy o gospodarce paliwowo-energetycznej.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Projektowanie, budowa i eksploatacja urządzeń energetycznych podlegają przepisom ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150), zwanej dalej „ustawą”, w zakresie określonym w rozporządzeniu.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „urządzeniach energetycznych” — należy przez to rozumieć maszyny, aparaty i przewody, a także ich zespoły przeznaczone do wytwarzania, przesyłania, rozdzielania i użytkowania energii lub paliw gazowych, przez które w stanie pracy przepływa odpowiedni rodzaj energii lub paliw.

§ 2. Przepisom ustawy podlega eksploatacja następujących urządzeń energetycznych użytkowanych w jednostkach gospodarki uspołecznionej:

- 1) kotły parowe o wydajności 1 t/h i większej,
- 2) kotły wodne o wydajności 0,5 Gcal/h i większej,
- 3) turbiny parowe o mocy 0,5 MW i większej,
- 4) parowe silniki tłokowe o mocy 40 KM i większej,
- 5) prądnice (generatory) o mocy 0,5 MVA i większej,
- 6) prostowniki o napięciu zasilania wyższym od 250 V i mocy większej od 10 kW,
- 7) transformatory o mocy 20 kVA i większej,
- 8) urządzenia do elektrolizy o natężeniu prądu 500 A i większym,
- 9) elektryczne piece, przetwornice, spawarki, zgrzewarki oraz urządzenia napędowe,
- 10) kondensatory statyczne do poprawy współczynnika mocy,
- 11) elektrofiltry,
- 12) piece gazownicze, koksownicze, do półkoksowania, rozkładnie paliw ciekłych i gazowych oraz czadnice,

- 13) odbiorniki gazu o poborze nominalnym 5 Nm³/h i większym,
- 14) odbiorniki paliw płynnych o poborze nominalnym 0,5 t/h i większym,
- 15) wymienniki ciepła o wydajności 0,5 Gcal/h i większej,
- 16) odbiorniki pary o poborze nominalnym 1 t/h i większym,
- 17) odbiorniki wody gorącej o poborze nominalnym 0,5 Gcal/h i większym,
- 18) piece przemysłowe i suszarnie na paliwo stałe o poborze nominalnym 0,5 Gcal/h i większym,
- 19) urządzenia do odzysku ciepła o wydajności 0,5 Gcal/h i większej,
- 20) pompy, ssawy, wentylatory, dmuchawy, sprężarki i młynny o mocy napędu 10 kW i większej,
- 21) stacje elektroenergetyczne dla mocy 20 kVA i większej,
- 22) stacje redukcyjno-schładzające dla pary,
- 23) sieci ciepłownicze parowe o nadciśnieniu pary 0,5 kg/cm² i większym,
- 24) sieci ciepłownicze wodne o temperaturze wody 115°C i większej,
- 25) sieci gazowe o nadciśnieniu 500 mm słupa wody i wyższym,
- 26) sieci elektroenergetyczne o napięciu 220 V i wyższym, z wyjątkiem sieci trakcji miejskiej,
- 27) sieci sprężonego powietrza przesyłające 100 m³/h i więcej,
- 28) instalacje do zmiękczenia wody o wydajności 1 m³/h i większej,
- 29) aparatura kontrolno-pomiarowa dla urządzeń określonych w punktach 1—28.

§ 3. Przepisom ustawy podlega projektowanie i budowa: 1) urządzeń energetycznych wymienionych w § 2 pkt 1—22, niezależnie od mocy lub wydajności poszczególnych urządzeń,

- 2) pieców i trzonów kuchennych węglowych i koksowych produkowanych seryjnie lub masowo,
- 3) produkowanych seryjnie lub masowo dla potrzeb gospodarstwa domowego:
 - a) aparatów i urządzeń elektrycznych,
 - b) pieców i odbiorników gazu.

§ 4. Rozporządzenie nie ma zastosowania do urządzeń energetycznych:

- 1) jednostek pływających morskich i śródlądowych,
- 2) latarni morskich,
- 3) znaków nawodnych,

- 4) statków powietrznych,
- 5) pojazdów mechanicznych,
- 6) taboru trakcji miejskiej i kolejowej,
- 7) telekomunikacyjnych.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz wszystkim ministrom.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

17

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1963 r.

w sprawie trybu postępowania Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo-Energetycznej.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150).

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „kontrolach” lub o „czynnościach kontroli”, rozumie się przez to wykonywanie przez Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwowo-Energetycznej, zwany dalej „Inspektoratem”, państwowego nadzoru w zakresie użytkowania paliw i energii oraz eksploatacji urządzeń energetycznych, a także wykonywanie kontroli nad przestrzeganiem przepisów i zasad w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej.

§ 2. 1. Czynności kontroli wykonują:

- 1) Główny Inspektor Gospodarki Paliwowo-Energetycznej, zastępca Głównego Inspektora, dyrektorzy zespołów i okręgowych inspektoratów,
- 2) pracownicy Inspektoratu, imiennie upoważnieni do tych czynności przez Głównego Inspektora lub zastępcę Głównego Inspektora, zwani dalej „inspektorami”.

2. Upoważnienie pisemne wraz z legitymacją służbową uprawnia inspektora do wstępu — bez uzyskania przepustki — na teren i do obiektów jednostki kontrolowanej, do żądania od tej jednostki informacji oraz przedstawienia dokumentów, jak również przeprowadzenia prób, pomiarów i innych czynności, potrzebnych do ustalenia danych, dotyczących gospodarki paliwowo-energetycznej w kontrolowanej jednostce. Uprawnienia powyższe przysługują inspektorowi przy zachowaniu przepisów o tajemnicy państwowej i służbowej.

§ 3. 1. Inspektor wykonuje czynności kontroli w obecności kierownika jednostki kontrolowanej lub osoby przez niego wyznaczonej, a także — w razie potrzeby — w obecności osoby odpowiedzialnej za dany dział gospodarki paliwowo-energetycznej w tej jednostce.

2. Przy wykonywaniu czynności kontroli mogą brać udział biegli.

§ 4. 1. Kierownik jednostki kontrolowanej obowiązany jest zapewnić — w miarę możliwości — środki i warunki niezbędne do satysfakcjonującego wykonania przez inspektora czynności kontrolnych.

2. Kierownik jednostki kontrolowanej, jak również wszyscy pracownicy tej jednostki odpowiedzialni za prawidłową gospodarkę paliwowo-energetyczną obowiązani są udzielać inspektorowi żądanych informacji oraz zadośćuczynić żądaniom inspektora w zakresie określonym w § 2 ust. 2 oraz ułatwić dostęp do urządzeń energetycznych.

§ 5. 1. Z przeprowadzonej kontroli inspektor sporządza protokół, zwany dalej „protokołem”.

2. Protokół powinien zawierać:

- 1) nazwę (imię i nazwisko) jednostki kontrolowanej, jej adres oraz nazwę i adres jednostki nadrzędnej,
- 2) imię, nazwisko i stanowisko służbowe inspektora oraz numer i datę upoważnienia,
- 3) określenie przedmiotu i zakresu kontroli,
- 4) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli,
- 5) imię i nazwisko kierownika jednostki kontrolowanej oraz — w miarę potrzeby — imię i nazwisko pracownika odpowiedzialnego za dany dział gospodarki paliwowo-energetycznej, z podaniem okresu jego pracy na zajmowanym stanowisku,
- 6) ustalenia faktyczne stwierdzone w czasie kontroli, a w szczególności stwierdzone uchybienia z zakresu gospodarki paliwowo-energetycznej,
- 7) pouczenie o prawie zgłoszenia uwag i zastrzeżeń do protokołu,
- 8) wyszczególnienie dołączonych do protokołu załączników,
- 9) wzmiankę, w ilu egzemplarzach sporządzono protokół,
- 10) miejsce i datę sporządzenia protokołu,
- 11) podpisy inspektora, kierownika jednostki kontrolowanej lub osoby przez niego wyznaczonej.

3. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika jednostki kontrolowanej, inspektor powinien zamieścić o tym wzmiankę w protokole, podając przyczynę odmowy podpisania.

4. Jeden egzemplarz protokołu inspektor pozostawia kierownikowi kontrolowanej jednostki, za pokwitowaniem odbioru.

§ 6. Wyjaśnienia do protokołu mogą składać kierownik jednostki kontrolowanej oraz osoby odpowiedzialne w tej jednostce za gospodarkę paliwowo-energetyczną. Wyjaśnienia mogą być złożone bezpośrednio do protokołu bądź wniesione na piśmie w terminie 7 dni od dnia doręczenia protokołu (§ 5 ust. 4).

§ 7. 1. W razie zgłoszenia przez kierownika jednostki kontrolowanej lub osobę odpowiedzialną za gospodarkę pa-